

[Jensen-Broby.]

der er anerkendt over hele verden som et godt luftfartsselskab, som man trygt tør flyve med.

Årsagen til, at DDL nu kommer til folketinget og vil have forlænget garantiaftalen, er, at man har været ude for forskellige vanskeligheder. Man har måttet disponere for fremtiden, og det er jo gået meget stærkt med udviklingen inden for luftfarten. Vi er kommet i den såkaldte jetalder, og når andre luftfartsselskaber indfører jetmaskiner, er SAS nødt til at følge med, hvilket har ført til, at man står over for meget store bestillinger af DC8-maskiner og Caraveller fra Frankrig, og derfor skal man skaffe betydelige kapitalbeløb. Det er således, at en hel del af det, maskinerne koster, skal indbetales ved bestillingen, og senere, når de er halvfærdige, skal der betales mere; derfor skal man i forvejen have pengene til rådighed.

For at skaffe disse mægtige kapitaler har man henvendt sig til USA, til amerikanske långivere, for at opnå de lån, som er nødvendige, på henholdsvis 33 og 16 mill. dollars. Fra amerikansk side har man stillet som betingelse for ydelsen af disse lån, at de tre regeringer forlænger den trufne garantiaftale, som udløber med udgangen af september måned 1960, og man har foreløbig krævet 5 års forlængelse af denne aftale, altså til udgangen af september måned 1965, samt at garantibeløbene for denne periode forhøjes med 50 pct. Endvidere er det af de amerikanske långivere forudsat, at konsortialoverenskomsten forlænges til i hvert tilfælde 1. oktober 1980.

Bestyrelsen for Det Danske Luftfartsselskab kommer derfor nu med et forslag og en anmodning om genindførelse af den i årene 1951-55 gældende ordning, hvorefter ministeren for offentlige arbejder var bemyndiget til af statskassens midler hvert år at anvende et beløb på indtil 1,67 mill. kr., svarende til afdraget på det af selskabet i 1948 optagne 15-årige 4 pct.s lån med statsgaranti, som dengang var på i alt 25 mill. kr., men nu er nedbragt til 8,3 mill. kr.

Hvis vi skal se på, hvordan mulighederne er for fremtiden, har man lov til at nævne nogle tal, og vi kan se, at det stadig er gået fremad med hensyn til SASs økonomi.

SAS havde i de første år, 1954-55, en omsætning på 444,8 mill. kr., i 1955-56 var den steget til 515,3 mill. kr., i 1956-57 664,8 mill. kr. og i 1957-58 729,8 mill. kr. Der er i de pågældende år foretaget store afskrivninger; det første år blev der afskrevet 58,9 mill. kr., året efter 55,7 mill. kr., derefter 76,4 mill. kr. og i 1957-58 65,5 mill. kr. Der har kun været udbetalt udbytte de første 3 år, og det har været på 4 pct. Der har ikke været udbetalt noget udbytte det sidste år, og jeg må måske have lov til at sige her, at der kunne have været givet udbytte fra SAS, hvis de gamle maskiner, der var solgt, var blevet optaget som indtægt på regnskabet, men det ønskede man fra Norges og Sveriges side ikke at gå med til, idet de henviste til, at deres skattelove var sådan, at det blot ville gå i statskassen, og derfor foretrak man at afskrive ekstraordinært ved salget af disse gamle maskiner, som indbragte et ret betydeligt beløb.

Hvis vi ser på, hvilken risiko der skulle være forbundet med nu at forlænge overenskomsten igen for en ny 5-årig periode, synes jeg ikke, den kan være så forfærdelig stor, idet garantibeløbet i den første periode androg modværdien af 35 mill. kr., og det var 3½ pct. af den omsætning, som dengang skønnedes at være 1 000 mill. kr. I den løbende garantiperiode andrager garantibeløbet 78,5 mill. kr., også det svarede til ca. 3½ pct. af den skønnede omsætning på 2 333 mill. kr., som imidlertid nu anslås at ville nå helt op på 3 600 mill. kr., og i den periode, vi nu søger garanti for, regner man med en omsætning på 5 000 mill. kr., og det vil sige, at det samlede garantibeløb på ca. 117,5 mill. kr. udgør 2⅓ pct. af den skønnede omsætning. Når man tager det procentvis, skulle risikoen således være mindre, idet den er faldet fra 3½ pct. til 2⅓ pct. af omsætningen.

Personlig er jeg ikke bange for at gå med til det foreliggende lovforslag; vi mener fra mit partis side, at det er en skandinavisk opgave. Der er imidlertid forskellige ting, som vi gerne vil have lidt nærmere underretning om, og derfor mener vi, at lovforslaget bør behandles i et udvalg. Jeg synes også, vi skylder de udvalgsmedlemmer, der ikke kan være så godt